

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА
ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Тема: „*Le groupe nominal sujet en français et en serbe: analyse syntaxique et sémantique*“
(Субјекатска номинална група у француском и српском језику: синтаксичка и семантичка анализа).
Кандидат: мр Ана Топољска

I. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

Наставно-научно веће Филозофског факултета у Новом Саду на седници одржаној 23. марта 2012. године именovalo је Комисију за оцену подобности теме и кандидата за израду докторске дисертације мр Ане Топољске под насловом: **Le groupe nominal sujet en français et en serbe: analyse syntaxique et sémantique**“ (Субјекатска номинална група у француском и српском језику: синтаксичка и семантичка анализа).

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

Др Ненад Крстић, редовни професор за ужу научну област Романистика, изабран у звање редовног професора 01.06.2008. године, Филозофски факултет у Новом Саду, ментор

Др Тијана Ашић, ванредни професор за ужу научну област Романистика и лингвистика, изабрана у звање ванредног професора 10.06.2009. године, Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу

Др Дојчил Војводић, доцент за ужу научну област Русистика, изабран у звање доцента 24.04.2008. године, Филозофски факултет у Новом Саду

Др Миливој Алановић, доцент за ужу научну област Српски језик и лингвистика, изабран у звање доцента 15.11.2010. године, Филозофски факултет у Новом Саду

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Ана, Јан, Топољска

2. Датум и место рођења, општина, република:

27.08.1961, Бачки Петровац, Бачки Петровац, Република Србија

3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе:

17.05.2010, Филозофски факултет у Новом Саду

Пасивне конструкције у француском и еквиваленти у српском и словачком,

4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука:

Филолошке науке

5. Приказ научних стручних радова са оценом:

Штампани радови:

1. Topoljski, A. (1991), „Aspekt u pasivnim oblicima francuskog jezika (u poređenju sa srpskohrvatskim)“, у Zbornik radova Instituta za strane jezike Filozofskog fakulteta у

Novom Sadu, sv. 13, str. 75-80.

У овом раду реч је о глаголском виду у пасивним облицима како у француском тако и у српским језиком. Рад припада ужој научној области из које је докторска дисертација кандидата мр Ане Топољске.

2. Topoljski, A. (1999), „Kategorija aspekta u francuskom, srpskom i slovačkom jeziku“, у Zbornik radova sa VI Simpozijuma Kontrastivna jezička istraživanja, JDPL Novi Sad, str. 262-267.

Аутор у овом раду пореди категорију глаголског вида у три различита језика: француском, српском и словачком. Рад припада ужој научној области из које је докторска дисертација кандидата мр Ане Топољске.

3. Topoljski, A. (2007), *L'agent comme élément des constructions passives dans les langues française, slovaque et serbe*, у Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду, XXXII, стр. 415-421.

У раду аутор пореди агенс у пасивним конструкцијама у француском, српском и словачком језику. Рад припада ужој научној области из које је докторска дисертација кандидата мр Ане Топољске.

4. Топољска, А. (2011), *De et par dans les constructions passives en français et leurs correspondants en serbe*, у *Language Education Today*, уредник Georgeta Rață, Cambridge Scholars Publishing, Cambridge, стр. 251-262.

У овом раду реч је о француским предлозима *de* и *par* у пасивним конструкцијама у француском језику и о њиховим еквивалентима у српском језику. Рад припада ужој научној области из које је докторска дисертација кандидата мр Ане Топољске.

5. Drobňak, D., Gudurić, S., Topoljska, A. (2011): *La femme dans le proverbes français et serbes*, Academic days of Timisoara: Language Education Today, ed. Georgeta Rață, Cambridge Scholars Publishing, Newcastle upon Tyne, UK, str.132-143.

Рад, у коауторству са Д. Дробњак и С. Гудурић, проучава француске и српске пословице са лексемом жена. Рад припада ужој научној области из које је докторска дисертација кандидата мр Ане Топољске.

6. Дробњак, Д., Топољска, А. (2011): „Termes botaniques et zoologiques dans le français argotique“, *Наслеђе*, VIII, Бр. 19, стр. 295-302.

Рад који је објављен у коауторству са Д. Дробњак и С. Гудурић проучава ботаничке и зоолошке термине у француском жаргону. Рад припада ужој научној области из које је докторска дисертација кандидата мр Ане Топољске.

Поред наведених радова, кандидат је као коаутор објавио и следеће **уџбенике**:

1. Gudurić, S., Baratović, Ž., Topoljski, A. (2007). *Le français --- j'aime! : francuski jezik za I razred srednje škole (gimnazije i srednje stručne škole)*, Beograd : Zavod za udžbenike
2. Gudurić, S., Baratović, Ž., Topoljski, A. (2007). *Le français --- j'aime! : francuski jezik za I razred srednje škole (gimnazije i srednje stručne škole)- radna sveska*, Beograd : Zavod za udžbenike
3. Gudurić, S., Baratović, Ž., Topoljski, A. (2008). *Le français --- j'aime! : francuski*

jezik za I razred srednje škole (gimnazije i srednje stručne škole)- **priručnik za nastavnike**, Beograd : Zavod za udžbenike

4. Gudurić, S., Topoljski, A., Baratović, Ž., (2009). *Le français --- j'aime! 2 : francuski jezik za I razred srednje škole (gimnazije i srednje stručne škole)*, Beograd : Zavod za udžbenike
5. Gudurić, S., Topoljski, A., Baratović, Ž. (2009). *Le français --- j'aime! 2 : francuski jezik za I razred srednje škole (gimnazije i srednje stručne škole)- radna sveska*, Beograd : Zavod za udžbenike

Учешће на научним скуповима (радови у штампи)

1. Топољска, Ана, Дробњак, Драгана (2010), *(Не)подударност француских и српских пословица*, Филолошка истраживања данас, књига апстраката, 26-27. новембар, Београд, стр. 49. Међународни скуп.: Филолошки факултет, Београд, 26-27. јун
2. Гудурић, Снежана, Дробњак, Драгана, Ана Топољски (2011): *De la vieillesse dans les proverbes francais, serbes et slovaques*, Конференција Језици и културе у времену и простору, Филозофски факултет, Нови Сад, 26. 10. 2011, књига апстраката, стр. 32
3. Топољска, Ана (2011): *Des phrases à agent non-spécifié en français et leurs correspondants en serbe et en slovaque*, 10-11. новембар, Les études françaises aujourd'hui, Филолошки факултет, Београд,

Предавање по позиву на међународним скуповима

Драгана Дробњак, Снежана Гудурић, Ана Топољска, *La femme dans les proverbes français et serbes*, 3rd Symposium Language education today: between theory and practice, 6-7. мај 2011, БУАСВМ, Темишвар (Румунија), пленарно излагање.

Преводи

Picq, P., Sagart, L., Dehaene, G., Lestienne, C., (2011) *Najlepša priča o govoru* ; prevele s francuskog Snežana Gudurić, Ana Topoljski, Novi Sad : Akademska knjiga

Кожо, Р., Бенедети, К., (2002) Позориште крика : Сара Кејн на сцени; с француског превела Ана Топољски, *Цена* , 2, стр. 83-85

Šajfar, S., Radovanov, Z., (2010), *Belgrade : pas à pas : [guide]* ; traduit en français par Ana Topoljska, Novi Sad : TV Studio "Bečkerek" ; Beograd : Nolit, 2010 (Bački Petrovac : Kultura) 39 str.

НАПОМЕНА: Приказ треба да садржи пуне називе научних и стручних радова, где и када су објављени, имена коаутора и кратак опис садржине радова, са експлицитном оценом да ли радови припадају или не припадају ужој научној области из које је докторска дисертација, односно да ли су радови у вези са докторском дисертацијом.

6. ОБРАЗЛОЖЕНИ КРИТЕРИЈУМИ И РАЗЛОЗИ НА ОСНОВУ КОЈИХ СЕ ЗАСНИВА ПОЗИТИВНА ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Кандидат испуњава законске услове за подобност израде докторске дисертације јер је магистар филолошких наука. Осим тога, кандидат је објавио и неколико научних радова из области контрастивне анализе француског, српског и словачког језика.

ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

НАПОМЕНА: Поред релевантних података о ментору, обавезно оценити његову подобност. Експлицитно навести да ли ментор јесте или није подобан.

Др Ненад Крстић, редовни професор за ужу научну област Романистика, аутор је преко 50 радова из области науке о превођењу и контрастивне анализе двају језика, француског и српског. Ови радови су објављени у зборницима Матице српске за филологију и лингвистику, у „Летопису Матице српске“, „Зборнику са научног састанка у Вукове дане“, зборницима САНУ, те у зборницима „Documents pour l’histoire du français langue étrangère ou seconde“, „Linguistique contrastive, linguistique appliquée, sociolinguistique“ и др. Ненад Крстић је објавио пет књига из области теорије превођења и контрастивне анализе француског и српског језика. Наведени сегмент научног рада говори у прилог о подобности др Ненада Крстића за ментора.

ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

формулације назива тезе (наслова)

Le groupe nominal sujet en français et en serbe: analyse syntaxique et sémantique
(Субјекатска номинална група у француском и српском језику: синтаксичка и семантичка анализа)

предмета (проблема) истраживања

Будући да је језик жив феномен, лингвистичка истраживања морају стално пратити његов развој. Ово истраживање има за предмет свеобухватан опис субјекатске номиналне групе у француском и српском језику на макро и микро плану, односно улоге субјекта у оквиру реченице, с једне стране и, с друге стране, свеобухватан опис улоге елемената у оквиру субјекатске групе. Контрастивна анализа на синтаксичком и семантичком плану два типолошки различита језика омогућиће нам да утврдимо све облике који се, у наведена два језика, могу наћи на синтаксичкој позицији субјекта, као и широку лепезу семантичких улога које се крију под називом субјекатска номинална група. Потребно је, дакле, утврдити различите реализације, и истаћи поједине диференцијалне особине, везане за субјекатске синтагме/групе у француском и српском језику и основне семантичке категорије као што су: агенс, бенефицијенс, пацијенс, каузатор итд. Анализе ће се вршити на француским текстовима и њиховим преводима на српски језик.

познавања проблематике на основу изабране литературе

Модел анализе реченице на основу традиционалне опозиције субјекат /предикат запостављен је у новије време, нарочито од примене депенданцијалног модела Лисјена Тенијера. Теорија овог лингвисте везује се и за структуралну и за функционалну теорију: у њој је глагол конституент који управља, он је језгро глаголске реченице, на њега се надовезују други конституенти. С друге стране, субјекат се налази уз остале допуне, *actants*

subordonnés, он је ипак први међу једнакима, *prime actant*, према хијерархији коју испоставља Тенијер (остале допуне су: *second actant*, *tiers actant*). Слично томе, синтаксичари српског језика (Пипер и др., 2005) сматрају да се речи, именске и глаголске синтагме, међусобно комбинују и стварају реченицу, а основни конститутивни реченични делови су: субјекат, предикат, објекат и друге, рекцијске допуне.

У новије време француски лингвисти (Riegel, 2006) сматрају да се субјекат препознаје према следећим особеностима: 1) субјекат је први конститутивни члан реченице, обавезан је и уобичајена позиција му је са леве стране другог конститутивног члана, глагола (*L'enfant a mangé une banane*). 2) Према субјекту се врши слагање глагола у лицу и броју (а понекад и у роду, код сложених облика са помоћним глаголом *être*): *Toutes les fenêtres seront repeintes*. 3) Субјекат је једини конституент реченице који се може посебно истаћи помоћу следећег израза: *C'est ... qui* (или конституент који одоговара на питање *qui est-ce qui ?/ qu'est-ce qui?*): *Ma mère a crié*→*C'est ma mère qui a crié*. 4) Субјекат припада општој категорији номиналних конституената (именице, заменице, клаузе, као и свака поименичена реч). 5) Путем пасивне трансформације субјекат активне реченице може постати агентивна одредба пасивне реченице: *L'enfant a mangé une banane*→*Une banane a été mangée par l'enfant*.

Поред ових општих правила, постоје и посебна, како на нивоу конгруенције тако и на нивоу минималне реченице. Субјекат, независни реченични члан с којим предикат конгруира, односно с којим се предикат слаже у лицу, броју и роду, у српском, као про-дроп језику, често може да изостане, а у француском, као не про-дроп језику, врло ретко. Уочавамо, на пример, да у српском језику предикати нулте валентности граде једночлану реченицу са безличним глаголским обликом, јединим конституентом реченице, типа *Разведрило се*, а глаголи тог типа морају у француском језику имати заменицу облика трећег лица једине у функцији субјекта *Il pleut*. С друге стране, реченице са моновалентим предикатом добијају, према правилима у српском језику, само субјекатски аргумент. Оне су увек двочлане на дубинском семантичком плану, али се реализују и као једночлане, без посебног субјекатског аргументског израза (*Он лети*=*Лети*). Сличне реализације могуће су у француском језику једино у императиву (*Vole!*=*Лети!*).

На семантичком плану, појам *граматички субјекат* покрива најразличитије улоге, како у француском тако и у српском језику. Он може бити првенствено агенс али и пацијенс, каузатор, носилац особине, доживљавач, рецепијенс, посесор итд.

На крају, субјекат се у традиционалном граматичком смислу, као именски појам коме се приписује предикатски садржај, такође назива и „предметом“, јер је субјекат тај о коме се нешто говори, односно он је „носилац“ назначене ситуације. Назива се и „подмет“, као ослонац нечега (Белић, 1998). Ту већ можемо говорити и о комуникативној перспективи реченице, где субјекат представља „тематски“ део информације, а предикат њен „рематски“ део. Француски теоретичари ту употребљавају термине као што су“ *thème et propos de la phrase* (Riegel, 2006:130). Упоредићемо постојеће могућности тематизације разних делова реченице, њиховог промовисања на место субјекта у реченици.

Из свега овога, да се закључити да предикативност јесте основно обележје просте реченице у српском, као и у француском језику. Глагол јесте елеменат који веже друге главне реченичне делове, а од његове валентности зависи формирање основне структуре реченице; он је структурни центар, језгро реченице. У језицима са синтетичком деклинацијом субјекат се налази у независној падежној форми, у номинативу, а у језицима без деклинације, субјекат се најпре препознаје по својој превербалној позицији. У француском се језику, дакле, само у стриктно одређеним

околностама, одступа од устаљеног реда речи, од уобичајеног редоследа реченичних конституената. У оба језика, граматички субјекат се обично идентификује и са тематским субјектом.

циљева истраживања

У српском језику субјекат не мора бити лексикализован, за разлику од француског, где мора. Ова чињеница има за последицу да говорник чији је матерњи језик српски често греши када је процес мишљења још увек везан за српски језик, а саставља се француска реченица. Ова два језика су различитог типа (синтетички и аналитички, про-дроп и не про-дроп), тако да се постављају и питања различитих реализација основне реченице, њених конституента, реда речи у њој, слагања унутар групе речи итд. Нашим истраживањем утврдићемо све сличности и разлике везане за место и улогу субјекта у реченици у француском и српском језику, да ли је субјекат обавезан део реченице, у ком облику се јавља и које су његове семантичке улоге у француским и српским реченицама.

очекиваних резултата (хипотезе)

Резултати истраживања требало би да дају јасну слику о модалитетима структурисања и семантичким и прагматичким вредностима номиналне групе при генерисању просте реченице.

плана рада

Фазе истраживања:

Консултовање постојеће литературе која се бави питањем реченице и субјекатске номиналне групе у француском и српском језику.

Израда корпуса који ће се састојати од примера преузетих из романа написаних на модерном француском језику и њихових превода на српски језик.

Анализа корпуса:

Оквирно, дисертација ће се састојати од седам делова:

Уводна разматрања (предмет и циљ истраживања, методе, корпус).

Субјекатска номинална група – њено место у француској и српској реченици.

Морфосинтаксичка анализа субјекатске номиналне групе (од једночлане групе до вишечлане групе) у француској и српској реченици.

Однос субјекатске номиналне групе и предиката- синтаксичка и семантичка анализа (од питања конгруенције до семантичког односа са предикатом у француској и српској реченици)

Анализа корпуса

Закључак

Литература

метода и узорка истраживања

Дескриптивна, контрастивна анализа (упоређивање номиналних синтагми у француском и српском језику, упоређивање књижевних превода и начина реализације синтаксичке/семантичке категорије субјекта у овим преводима).

Корпус ће бити сачињен од оригиналних књижевних текстова писаних на француском језику и њихових превода на српски језик:

LAPEYRE, P. (2010). *La vie est brève et le désir sans fin*. Paris: P.O.L.
 ЛАПЕР, П. (2011). *Живот је кратак а чежња бескрајна*. Превод: Марко Дрча.

Нови Сад: Академска књига.

PENNAS, D. (1989). *La petite marchande de prose*. Paris : Gallimard.

ПЕНАК, Д. (2001). *Мала продавачица прозе*. Превод: Мелита Лого
 Милутиновић. Београд : Плато

LÉVY, m. (2006). *Mes amis, mes amours*. Paris : Robert Laffont.

ЛЕВИ, М. (2008). *Моји пријатељи, моје љубави*. Превод: Владимир Д. Јанковић.
 Београд: Evro-Giunti,

РАДНА ЛИТЕРАТУРА:

ALANOVIĆ, M. (2004). Prilog tipologiji agensa (na primerima iz srpskog, francuskog i nemačkog jezika). *Prilozi proučavanju jezika*. 35: 193-204.

ALANOVIC, M. (2006). Formulacija i formalizacija semantičkih uloga. *Godišnjak Filozofskog fakulteta u Novom Sadu*. XXXI: 207-224.

ALANOVIĆ, M. (2007). Aktantni modeli glagola s medijalnom komponentom. *Naučni sastanak slavista u Vukove dane*. 36/1: 163-175.

ARRIVÉ, M., GADET, F. & GALMICHE, M. (2005). *La Grammaire d'Aujourd'hui: guide alphabétique de linguistique française*. Paris: Flammarion.

BAUDET, S. (1990). Représentations cognitives d'état, d'événement et d'action. *Langages*. 100: 45-64.

БЕЛИЋ, А. (1998). *Општа лингвистика. О језичкој природи и језичком развоју* (књига 1 и 2) [приређивач: Милка Ивић]. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства - Нови Сад: Будућност.

БЕЛИЋ, А. (2000). *О различитим питањима савременог језика* [приређивач: Даринка Гортан-Премк]. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.

BENVENISTE, E. (1976-1990). *Problèmes de linguistique générale*. Paris : Gallimard.

CHARAUDEAU, P. (1992). *Grammaire du sens et de l'expression*. Paris: Hachette.

CHEVALIER, J.-Cl., BLANCHE-BENVENISTE, Cl., ARRIVÉ, M. & PEYTARD, J. (2002). *Grammaire du français contemporain*. Paris: Larousse.

CHOI-JONIN, I. et DELHAY, C. (1998). *Introduction à la méthodologie en linguistique*. Strasbourg : Presses Universitaires de Strasbourg.

ČOMSKI, N. (1975-1984). *Sintaksičke strukture*. (prev. Jovanović B.). Novi Sad : Dnevnik-Književna zajednica .

DUBOIS, J. (1967). *Grammaire structurale du français: le verbe*. Paris: Larousse-Bordas.

DUBOIS, J. & LAGANE, R. (1997). *La Nouvelle grammaire du français*. Paris:

Larousse.

DUBOIS, J. (1969). *Grammaire structurale du français: la phrase et ses transformations*.

Paris : Larousse.

SABREDO HOFHERR, P. (2004). Les clitiques sujets du français et le paramètre du sujet nul. *Langue Française*. 141, 99-109.

ЂОРЂЕВИЋ, Р. (2000). *Увод у контрастирање језика* (четврто издање). Београд: Филолошки факултет.

ГОРТАН-ПРЕМК, Д. (1992). О семантичкој позицији као месту реализације једне лексеме // *Јужнословенски филолог* XLIII, 13-23.

GREVISSE, M. (2001). *Le Bon Usage* (13e édition). Paris: Duculot.

HALUPKA-REŠETAR, S. (2009). *Strukturna artikulacija fokusa u engleskom i srpskom jeziku: uporedna analiza strukturalnog i generativnog pristupa*. Doktorska disertacija odbranjena na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu.

ИВИЋ, М. (1968). О дубинском моделу словенске просте реченице са семантичким обележјем „анонимност субјекта“. *Књижевност и језик*, XV, 2, 5-12.

ИВИЋ, М. (1973). О неким синтаксичким конструкцијама с квантификаторима у стандардном српскохрватском // *Јужнословенски филолог*, XXX, 329-335.

ИВИЋ, М. (1983). *Лингвистички огледи*. Београд: Просвета.

ИВИЋ, М. (1995). О једној експресивној ИВИЋ, М. (1983) синтаксичкој конструкцији. У Милка Ивић, Озеленом коњу: Нови лингвистички огледи, Београд: Словограф, 198-206.

КАТИЋИЋ, Р. (1968/69). Subjekt i predikat. *Jezik*. XVI/3: 78-84. Zagreb: Hrvatsko filološko društvo.

КЛАЈН, И. (2005). *Граматика српског језика*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.

КОРБЕТ, Г. (1982). Слагање предиката с више субјеката у српскохрватском језику// *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 12/1, 93-102.

КРСТИЋ, Н. (2008). *Francuski i srpski u kontaktu – struktura proste rečenice*, Sr. Karlovci: I.K. Zoran Stojanović.

КРСТИЋ, Н. (2010). *"Наполеон Бонапарта" Александра Диме у преводу Љубомира Ненадовића*. Београд: САНУ.

LE BIDOIS, G. (1938). *Syntaxe du français moderne, ses fondements historiques et psychologiques*, Tome 1, Paris : Picard.

LE GOFFIC, P. (1993). *Grammaire de la phrase française*. Paris: Hachette.

- MARTINET, A. (1979). *Grammaire fonctionnelle du français*. Paris: Crédif / Didier.
- MAUGER, G. (1988). *Grammaire pratique du français d'aujourd'hui*. Paris: Hachette.
- МРАЗОВИЋ, П., ВУКАДИНОВИЋ, З. (1990). *Граматика српскохрватског језика за странце*. Сремски Карловци: Издавачка књижевница Зорана Стојановића - Нови Сад: Добра вест.
- MEILLET, A. et VAILLANT, A. (1980). *Grammaire de la langue serbo-croate*. Paris : Librairie Honoré Champion.
- MOUNIN, G. (1974). *Dictionnaire de la linguistique*. Paris: Presse Universitaire de France.
- PIETRI, E. (1999). L'approche linguistique et contrastive. *VI симпозијум Контрастивна језичка истраживања*. Зборник радова. Нови Сад: Филозофски факултет, стр. 9-18.
- ПИПЕР, П., АНТОНИЋ И., РУЖИЋ, В., ТАНАСИЋ С., ПОПОВИЋ, Љ. & ТОШОВИЋ, Б. (2005). *Синтакса савременог српског језика: Проста реченица*. Београд: Институт за српски језик САНУ, Београдска књига - Нови Сад: Матица српска.
- ПОПОВИЋ, Љ. (1991). Хонорифичка и семантичка конгруенција при учтивом обраћању // *Књижевност и језик*, XXXVIII, 1, 38-52.
- ПОПОВИЋ, Љ. (2004). *Red reči u rečenici*, izd. Društvo za srpski jezik i književnost Srbije, Književnost i jezik knj. 2, Beograd.
- РАДОВАНОВИЋ, М. (1990). *Списи из синтаксе и семантике*. - Издавачка књижевница З. Стојановића. Нови Сад: Добра Вест.
- RIEGEL, M., PELLAT, J.-Ch. & RIOUL, R. (2006). *Grammaire méthodique du français*. Paris: Presses Universitaires de France.
- RUWET, N. (1970). *Introduction à la grammaire générative*, Paris : Plon.
- STANKOVIĆ, S. (2011). *Sistem zamenica u francuskom i srpskom jeziku*. Doktorska disertacija odbranjena na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu.
- СТАНОЈЧИЋ, Ж. & ПОПОВИЋ, Љ. (2002). *Граматика српског језика: уџбеник за I, II, III и IV разред средње школе (8. издање)*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
- СТЕВАНОВИЋ, М. (1974). *Savremeni SH jezik, gramatički sistemi i književnojezička norma, Sintaksa*. Beograd: Naučna knjiga (2. изд.).
- СУБОТИЋ, Љ. (1996). Још једном о моделу имперсоналне реченице с акузативом директног објекта. // *Српски језик*. I-2, 70-77.

- ТАНАСИЋ, С. (2005) : *Синтаксичке теме* , Београдска књига, Београд
- ТАНАСИЋ, С. (1998). Један тип безсубјекатске реченице у српском језику // *Јужнословенски филолог*, LIV, 87-94.
- ТОЧАНАЦ, Д. (1999). Реченични елементи - примена депенданцијалног модела у граматици српског и француског језика. *VI симпозијум Контрастивна језичка истраживања*. Зборник радова. Нови Сад: Филозофски факултет, стр. 19-27.
- ТОПОЉИНСКА, З. (1996). Вишеструки аспекти релације број и именица// *Јужнословенски филолог*, XLIII, 91-99.
- VAILLANT, A. (1966). *Grammaire comparée des langues slaves*, III, Paris, Klincksieck.
- WAGNER, R. L. & PINCHON, J. (1962). *Grammaire du français classique et moderne*. Paris: Hachette.
- WILMET, M. (2007). *Grammaire critique du français* (4e édition). Bruxelles: Éditions de Boeck Université.

места, лабораторије и опреме за експериментални рад

Није предвиђено експериментално истраживање.

Сваки од наведених елемената подобан је за израду докторске дисертације.

методе статистичке обраде података и осталих релевантних података

НАПОМЕНА: Поред релевантних података о девет наведених елемената, обавезно написати експлицитну оцену да ли је појединачни елеменат подобан или не.

VI. ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА:

НАПОМЕНА: Обавезно написати оцену да ли су тема и кандидат подобни или не.

На основу изложених података, Комисија закључује да мр Ана Топољска испуњава услове за израду докторске дисертације, као и да је предложена тема адекватно образложена, теоријски и методолошки добро осмишљена и истраживачки изводљива, те предлаже Наставно-научном већу Филозофског факултета у Новом Саду да ову тему прихвати.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Ненад Крстић, редовни професор за ужу научну област Романистика, Филозофски факултет у Новом Саду, ментор

Др Тијана Ашић, ванредни професор за ужу научну област Романистика и лингвистика, Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу

Др Дојчил Војводић, доцент за ужу научну област Русистика, Филозофски факултет у Новом Саду

Др Миливој Алановић, доцент за ужу научну област Српски језик и лингвистика, Филозофски факултет у Новом Саду

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење, односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.